

Muslimernes religion

Tro, praksis og sharia

© 2006-2009 Jens Forman og Systime A/S

Kopiering og anden gengivelse af dette værk eller dele deraf er kun tilladt efter reglerne i gældende lov om ophavsret, eller inden for rammerne af en aftale med COPY-DAN. Al anden udnyttelse forudsætter en skriftlig aftale med forlaget.

Omslagsfoto:

Layat-al-Quadr i Mekka.

© Scanpix/Corbis/Kazuyoshi Nomachi

Sat med Adobe Garamond 11/13

Grafisk tilrettelæggelse og produktion:

Systime A/S

Trykt hos:

Special-Trykkeriet, Viborg

Printed in Denmark 2009

1. udgave, 3. oplag

ISBN-13: 978-87-616-1469-8

ISBN-10: 87-616-1469-6

Skt. Pauls Gade 25

DK-8000 Århus C

Tlf.: 70 12 11 00

www.systime.dk

F. ISLAM OG KRISTENDOM

De 3 vestlige verdensreligioner, jødedom, kristendom og islam kaldes også for *Abraham-religionerne*, fordi Abraham ses som en fælles stamfader og som det store eksempel på henholdsvis den 'ægte' jøde, kristne eller muslim. Samtidig viser betegnelsen hen til en grundlæggende *lighed*, sammenlignet med grundideen i de to store østlige religioner, hinduisme og buddhisme.

Ifølge Abraham-religionerne er ethvert menneske – sjæl og legeme – *skabt* af Gud, som derefter kan stille krav, så der allerede her på jorden kan leves et godt og lykkeligt liv. På Dømedag vil Gud desuden drage den enkelte til ansvar, og nogle vil han dømme til fortabelse i Helvede og andre til frelse i Paradis. Gud er dog ikke kun den *retfærdige* Dommer. Han er også den *barmhjertige* Gud, som gang på gang lader nåde gå for ret.

Ifølge de østlige religioner består mennesket derimod af en *udødelig*, guddommelig sjæl og et forgængeligt legeme. Et nyt menneske er således ikke skabt af gud, men er en *gensfødsel* af en sjæl, der jo er udødelig, og som får et legeme, der er i overensstemmelse med dets livsstil, dets *karma*, fra sidste liv. Der kan heller ikke ventes hjælp fra en nådig Gud, der kan slå

en streg over negativ karma. Tilværelsen er strengt retfærdig: Som du sår i dette liv, således høster du i næste liv. Og 'Helve' er at få et nyt liv – i en uendelig kæde – på jorden, mens 'Paradis' er undgå en ny genfødsel, når sjælen, i nirvana, smelter sammen med verdensaltet.

Kristendom, jødedom og islam er altså enige om, *at* Gud er menneskets skaber; *at* Gud har givet det en bindende vejledning for livet; og *at* Gud engang vil holde regnskab (Dommedag), hvor Gud vil vise sig nådig. Den afgørende uenighed står om frelsesvejen: Er vejen, at mennesket ihærdigt forsøger at overholde Guds hellige Lov, formidlet af enten Moses (Moseloven) eller Muhammed (sharia)? Eller er den eneste vej, *troens vej*, at mennesket knytter sig til Guds enbårne Søn, Jesus? De kristne hævder nemlig, at Moseloven var en mislykket frelsesvej, idet den imod sin hensigt faktisk *øgede* synden. Når mennesket først får at vide, hvad der er forbudt, bliver det simpelthen mere fristende. I stedet har Gud så – hævder de kristne – tilbudt en ny og bedre vej gennem Jesus.

	KRISTENDOM	ISLAM
ANTAL	2 milliarder (½ katolikker) 33% af verdens befolkning	1,2 mia (85% sunni-muslimer) 20% af verdens befolkning
GRUNDLAGT	Grundlagt ca. 30 (opstandelsestro)	Grundlagt 622 (hidjra)
HOVEDPERSON	Jesus – Guds enbårne Søn/Gud døde på et kors frelser og forbillede	Muhammed – profeternes segl erobrede Arabien forbillede (hans sunna) og forbøn
HISTORISKE SPLITTELSE	Romersk katolske kirke (paven) Græsk-ortodokse kirker (patriarker) Protestantiske kirker (calvinister, luteranere, anglikanere) Splittelse siden 1054 og 1517	Sunnisme – følger profetens sunna (valgt kalif) Shiisme – følger Alis parti (: shiat) – arvelig imam Splittelse siden 680
HELLIGE BYER	Jerusalem Rom	Mekka, Medina Jerusalem
HELLIGDAGE	jul (Jesus' fødsel) påske (korsfæstelse og opstandelse) pinse (kirken – helligåndens komme)	(Muhammeds fødselsdag) & himmelrejse skæbnenatten (Koran til jorden) lille offerfest (fastens afslutning) store offerfest (Abrahams lydighed)
HELLIG BOG	GT (forberedelse, forudsigelse) – hebraisk NT (Jesus er messias=Kristus) – græsk Forfatterne er inspireret af Gud. Teksten kan oversættes.	Koranen – arabisk. Guds uforfalskede ord, dikteret til Muhammed af Gabriel. Teksten kan principielt ikke oversættes

OPTAGELSE	barnet er født synder trosbekendelse + dåb (hellig handling)	barnet er født muslim bekendelse hvikes i øret + omskæring (mænd)
GUD	en treenig Gud (Fader, Søn, Ånd)	én suveræn Gud (Allah) – Guds enhed (tawhid)
JESUS	1. jomfrufødsel (konservative) 2. Guds inkarnation 3. død på korset 4. opstod og steg til Himmels 5. genkomst på Dommedag	1. jomfrufødsel (alle) 2. højt respekteret profet 3. ingen lidelsesdød 4. hentet levende til Himlen 5. genkoms ved Dommedag
MENNESKET	skabt af Gud – synder (egoist) brug for omvendelse -> nyt forhold til Gud = blive kristen	skabt af Gud – født som muslim, men måske glemt det -> brug for vejledning
SATAN	stor magt – denne verdens fyrste	beskeden magt
FRELSESVEJ (TIL EVIGT LIV)	1. Jesus' kærlighed + evt 2. tro på Jesus + evt 3. sakramenter (dåb+nadver) + evt 4. næstekærlighed (gerninger)	1. Guds nåde + evt 2. hengivelse til Allah + evt 3. overholdelse af de 5 søjler + evt 4. sharia – noget eller alt
FAMILIE	ægteskab og børn er velsignet, men også ugift liv (jf. Jesus) klosterliv står Gud nært seksualitet er et problem	ægteskab og børn er velsignet (jf. Muhammed) klosterliv er unaturligt seksualitet er en gave (i ægteskabet)
LOVGIVNING	før 1750 var Moseloven samfunds- lovens grundlag (f. eks. Danske Lov af 1683). Forsvundet med sekulari- seringen.	sharia var og bør være grundlag for samfundets lovgivning
SPISEREGLER & PÅKLÆDNING	ingen spiseregler i kristendom kun præster & munke har særligt tøj	nøje reguleret i islam: svinekød forbudt, særlig slagtemetode hovedtørklæde for kvinder
STATMAGT	før 1750 legitimerede Gud stats- magten (guddommelige enevælde) efter 1750 er det folket: oplyst ene- vælde -> demokrati	sharia – styre efter Guds lov – le- gitimerer statsmagten: præsident, love, dommere (s. 161))
LYKKETID	fremtiden – når paradiset genoprettes	fortiden (622-661) & fremtiden (Paradis)